

Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (първи състав)

28 септември 2016 година *

„Жалба за отмяна — Продукти за растителна защита — Активно вещество сулфоксафлор — Вписване в приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 — Липса на пряко засягане — Недопустимост“

По дело T-600/15,

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), установено в Брюксел (Белгия),

Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), установено в Лувен ла Ньов (Белгия),

Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi), установено в Кастел Сан Пиетро Терме (Италия),

за които се явяват В. Kloostra и А. van den Biesen, адвокати,

жалбоподатели,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват L. Pignataro-Nolin, G. von Rintelen и P. Ondrůšek, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1295 на Комисията от 27 юли 2015 година за одобряване на активното вещество сулфоксафлор в съответствие с Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за изменение на приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 на Комисията (ОВ L 199, стр. 8),

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав),

състоящ се, при разискванията, от: Н. Kanninen, председател, I. Pelikánová (докладчик) и L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, съдии,

секретар: E. Coulon,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Определение

Обстоятелствата по спора

- 1 На 1 септември 2011 г. в съответствие с член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 309, стр. 1) Ирландия получава заявление за одобряване на активното вещество сулфоксафлор.
- 2 На 23 ноември 2012 г. Ирландия представя на Европейската комисия проект на доклад за оценка, в който се прави оценка на това дали може да се очаква активното вещество да отговаря на критериите за одобряване, предвидени в член 4 от Регламент № 1107/2009.
- 3 На основание член 12, параграф 3 от Регламент № 1107/2009 Европейският орган за безопасност на храните (ЕОБХ) приканва заявителя да предостави допълнителна информация. През януари 2014 г. извършената от Ирландия оценка на допълнителната информация е предадена на ЕОБХ под формата на актуализиран проект на доклад за оценка.
- 4 На 12 май 2014 г. в съответствие с Регламент № 1107/2009 ЕОБХ публикува заключението си по партньорската проверка за оценката на рисковете във връзка с използването на веществото сулфоксафлор като пестицид. ЕОБХ публикува нов вариант на това заключение на 11 март 2015 г.
- 5 На 11 декември 2014 г. Комисията представя на постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите доклад за преразглеждане на сулфоксафлор, както и проект на регламент за одобрение на това активно вещество.
- 6 На 27 юли 2015 г. Комисията приема Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1295 за одобряване на активното вещество сулфоксафлор в съответствие с Регламент № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за изменение на приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 на Комисията (ОВ L 199, стр. 8, наричан по-нататък „обжалваният акт“).

Производството и исканията на страните

- 7 На 22 октомври 2015 г. жалбоподателите — Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) и Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaari), подават разглежданата понастоящем жалба в секретариата на Общия съд.
- 8 С отделна молба, подадена в секретариата на Общия съд на 25 януари 2016 г., Комисията повдига възражение за недопустимост по член 130 от Процедурния правилник на Общия съд. Жалбоподателите представят становище по това възражение на 11 март 2016 г.
- 9 С молби, подадени в секретариата на Общия съд съответно на 31 март и 5 април 2016 г., European Crop Protection Association (ECPA), Dow AgroSciences Ltd и Dow AgroSciences Iberica SA искат да встъпят по настоящото дело в подкрепа на исканията на Комисията.
- 10 Комисията моли Общия съд:
 - да обяви жалбата за недопустима,

— да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

11 Жалбоподателите молят Общия съд:

— да отмени обжалвания акт,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

От правна страна

12 По силата на член 130, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд по искане на ответника Общият съд може да се произнесе по недопустимостта или липсата на компетентност, без да разглежда спора по същество.

13 В такъв случай съгласно член 130, параграф 7 от Процедурния правилник Общият съд се произнася по искането в най-кратък срок или, ако наличието на особени обстоятелства оправдава това, отлага произнасянето за решението по същество.

14 В настоящия случай Общият съд намира, че разполага с достатъчно данни от преписката по делото, и решава да се произнесе, без да дава ход на делото.

По процесуалната легитимация на жалбоподателите

15 Комисията оспорва по различни съображения процесуалната легитимация на жалбоподателите. Тя поддържа, че обжалваният акт не засяга пряко жалбоподателите, от една страна, и от друга, че не ги засяга лично и включва мерки за изпълнение.

16 Съгласно член 263, четвърта алинея ДФЕС всяко физическо или юридическо лице може да подаде жалба, съгласно условията, предвидени в първа и втора алинея, срещу решенията, които са адресирани до него или го засягат пряко и лично, както и срещу подзаконови актове, които го засягат пряко и не включват мерки за изпълнение.

17 Не се оспорва, че жалбоподателите не са адресати на обжалвания акт. Ето защо те биха могли да имат процесуална легитимация единствено на основание на второ или трето предложение от член 263, четвърта алинея ДФЕС. Тъй като тези две предложения изискват обжалваният акт да засяга пряко жалбоподателите, най-напред трябва да се разгледа това условие.

18 Що се отнася до прякото засягане, съгласно постоянната съдебна практика това условие изисква, първо, оспорената мярка пряко да поражда последици за правното положение на частноправните субекти, и второ, да не оставя никакво право на преценка на адресатите на мярката, на които е възложено изпълнението ѝ, тъй като това изпълнение е с чисто автоматичен характер и произтича единствено от правната уредба на Съюза, без да се прилагат други правила с опосредяващ характер (решения от 5 май 1998 г., Dreyfus/Комисия, C-386/96 P, EU:C:1998:193, т. 43, от 29 юни 2004 г., Front national/Парламент, C-486/01 P, EU:C:2004:394, т. 34 и от 10 септември 2009 г., Комисия/Ente per le Ville vesuviane и Ente per le Ville vesuviane/Комисия, C-445/07 P и C-455/07 P, EU:C:2009:529, т. 45).

19 Освен това, макар че наистина, както посочват жалбоподателите, член 263, четвърта алинея ДФЕС не е напълно идентичен със стария член 230, четвърта алинея ЕО, все пак условието относно прякото засягане по член 263, четвърта алинея ДФЕС не е изменено, поради което цитираната в точка 18 по-горе съдебна практика е приложима и в настоящия случай (вж. в този

смисъл определения от 9 юли 2013 г., Regione Puglia/Комисия, C-586/11 P, непубликувано, EU:C:2013:459, т. 31, от 15 юни 2011 г., Ax/Съвет, T-259/10, непубликувано, EU:T:2011:274, т. 21 и от 12 октомври 2011 г., GS/Парламент и Съвет, T-149/11, непубликувано, EU:T:2011:590, т. 19).

- 20 В това отношение, на първо място, Комисията поддържа, че механизмът, установен с приложимата в случая правна уредба, изключва всяка възможност жалбоподателите да са пряко засегнати от обжалвания акт. По-конкретно, в разрешителната процедура държавите членки не действали автоматично, а напротив, разполагали със значително право на преценка и значителна свобода на действие особено що се отнася до сложната техническа оценка и определянето на подходящите условия за разрешаване предвид ситуацията в страната и в зоната, към която принадлежат.
- 21 На второ място, Комисията посочва, че дори ако в бъдеще някоя държава членка издаде разрешение за съдържащ сулфоксафлор продукт за растителна защита, възможните последици от това разрешение за жалбоподателите биха били само фактически, а правата и задълженията им, тоест правното им положение, изобщо не биха били засегнати.
- 22 Първо, жалбоподателите твърдят, че одобряването на активното вещество сулфоксафлор с обжалвания регламент поражда преки правни последици.
- 23 Второ, те поддържат, че съгласно практиката на съдилищата на Съюза частноправните субекти трябва да се смятат за пряко засегнати от даден акт не само когато той засяга пряко правното им положение, но и когато засяга пряко фактическото им положение.
- 24 С обжалвания акт се одобрява — под определени условия — активното вещество сулфоксафлор като съставка на продукти за растителна защита съгласно Регламент № 1107/2009 и то се вписва в приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 на Комисията от 25 май 2011 година за прилагане на Регламент № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на списъка на одобрените активни вещества (ОВ L 153, стр. 1).
- 25 Правната последица от одобряването на сулфоксафлор и включването му в списъка на одобрените активни вещества е, че държавите членки получават възможност — при редица допълнителни условия, установени с член 29 от Регламент № 1107/2009 — да разрешават пускането на пазара на съдържащи сулфоксафлор продукти за растителна защита, ако бъде подадено заявление в този смисъл.
- 26 Следователно по смисъла на цитираната в точка 18 по-горе съдебна практика обжалваният акт поражда пряко последици за правното положение на държавите членки и за правното положение на потенциалните заявители, искащи разрешение за пускане на пазара на съдържащи сулфоксафлор продукти за растителна защита.
- 27 Наред с това нито един от доводите на жалбоподателите не е годен да постави под съмнение извода, че обжалваният акт няма нито за цел, нито за последица предоставяне на права или налагане на задължения за други субекти, различни от държавите членки и потенциалните заявители, искащи разрешения за пускане на пазара.

По доводите относно правото на собственост и правото на упражняване на стопанска дейност

- 28 Жалбоподателите твърдят, че одобряването на активното вещество сулфоксафлор с обжалвания регламент поражда преки правни последици за членовете на Унаарі, тъй като окончателно определя например приемливите равнища на експозиция и условията за ограничаване на риска. В този смисъл предвид вредното въздействие на сулфоксафлор върху пчелите одобряването му

щяло да създаде заплахата за производствената дейност на пчеларите и съответно да породи правни последици по отношение на правото им на собственост и правото им да упражняват стопанска дейност.

- 29 В това отношение от преписката по делото следва, че Унаарі е сдружение на италиански пчелари с цел насърчаване, защита и всеобщо укрепване на италианското пчеларство чрез подпомагане, координиране на действията и представляване на членуващите в сдружението пчелари и пчеларски обединения. По-конкретно, Унаарі представлява интересите на пчеларите пред различни институции и администрации на национално и международно равнище.
- 30 В този контекст следва да се напомни, че съгласно съдебната практика жалбите от представителни сдружения като Унаарі са допустими в частност когато тези сдружения представляват интересите на техни членове, които биха имали право да обжалват (вж. в този смисъл определения от 30 септември 1997 г., *Federolio/Комисия*, T-122/96, EU:T:1997:142, т. 61 и от 28 юни 2005 г., *FederDос* и др./Комисия, T-170/04, EU:T:2005:257, т. 49, както и решение от 18 март 2010 г., *Forum 187/Комисия*, T-189/08, EU:T:2010:99, т. 58). Ето защо в настоящия случай следва да се провери дали членовете на Унаарі са пряко засегнати от обжалвания акт.
- 31 Освен това във връзка с твърдението за правните последици върху правото на собственост и правото на упражняване на стопанска дейност на членовете на Унаарі жалбоподателите изтъкват, че одобряването на сулфоксафлор би създавало заплахата за производствената им дейност.
- 32 От една страна, в това отношение е достатъчно да се посочи, че дори ако се допусне, че използването на съдържащи сулфоксафлор продукти за растителна защита наистина би могло да застраши стопанската дейност на членовете на Унаарі, тези икономически последици биха засегнали не правното, а единствено фактичкото им положение (вж. в този смисъл решение от 27 юни 2000 г., *Salamander* и др./Парламент и Съвет, T-172/98 и T-175/98—T-177/98, EU:T:2000:168, т. 62 и определение от 11 юли 2005 г., *Вопіно* и др./Парламент и Съвет, T-40/04, EU:T:2005:279, т. 56).
- 33 От друга страна, следва да се напомни, че предпоставка за възникването на сочената заплахата е и някоя държава членка да издаде разрешение за съдържащ сулфоксафлор продукт за растителна защита. Както правилно подчертава Комисията обаче, издаването на такова разрешение не е автоматична последица от одобряването на сулфоксафлор. Всъщност при преценката на условията за разрешаване, установени с член 29 от Регламент № 1107/2009, държавите членки разполагат със значително право на преценка и значителна свобода на действие. Освен това в графа „Специфични разпоредби“ от приложението към Регламент за изпълнение № 540/2011, изменен с обжалвания акт, са предвидени допълнителни и специфични критерии, които всяка държава членка следва да преценява при разглеждането на заявления за разрешение. Както посочва Комисията, рискът за пчелите ще зависи от условията за използване на конкретния продукт, които ще бъдат определени в разрешенията, издавани от държавите членки. Следователно, доколкото обжалваният акт засяга правото на собственост и стопанската дейност на членовете на Унаарі, това засягане, дори да се окаже като правно, при всички случаи не може да се окаже като пряко.
- 34 По същата причина следва да бъдат отхвърлени и доводите на жалбоподателите, че в частност в съдебната практика относно държавните помощи при преценката за наличието на пряко засягане се вземало предвид и чисто фактичкото засягане.
- 35 Същите съображения важат по отношение на приемливите равнища на експозиция и условията за ограничаване на риска, които според жалбоподателите окончателно се определят с обжалвания акт. Всъщност, дори да се допусне, че действително биха могли да застрашат

стопанската дейност и кошерите на членовете на Унаарі, въпросните равнища и условия ще могат конкретно да породят такива последици само в случай че държавите членки разрешат съдържащи сулфоксафлор продукти за растителна защита, което не е сигурно.

- 36 Следователно членовете на Унаарі нямат основание да поддържат, че са пряко засегнати от обжалвания акт поради твърдените посегателства срещу правото им на собственост и правото им на упражняване на стопанска дейност.

По доводите за отражението върху целите на кампанията, водена от PAN Europe и Bee Life

- 37 Жалбоподателите поддържат, че обжалваният акт има пряко отражение върху целите на водената от PAN Europe и Bee Life европейска кампания за защита на пчелите от вредни инсектициди като сулфоксафлор, поради което този акт пряко засяга тези двама жалбоподатели.
- 38 Най-напред, от жалбата на PAN Europe личи, че то е общеевропейска организация за защита на околната среда с дейност в 24 страни, от които 21 членки на Съюза. Съгласно устава му то си поставя за цел да насърчава дейностите в подкрепа на намаляването и дори прекратяването на употребата на пестициди. Също така от преписката следва, че Bee Life е организация за защита на околната среда. Съгласно устава му то си поставя за цел да открива и решава екологичните проблеми за опрашващите насекоми, и по-конкретно за медоносните пчели, и да работи за по-добро опазване на околната среда, и по-конкретно за селско стопанство, съвместимо с благосъстоянието на опрашващите насекоми и биоразнообразието.
- 39 Освен това следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика е необходимо организациите за защита на околната среда като PAN Europe и Bee Life да разполагат с ефективна съдебна защита на правата, които черпят от правния ред на Съюза, но правото на такава защита все пак не може да постави под въпрос прилагането на условията, които член 263, четвърта алинея ДФЕС предвижда по отношение на всички лица, били те физически или юридически (вж. определения от 24 септември 2009 г., *Município de Gondomar/Комисия*, C-501/08 P, непубликувано, EU:C:2009:580, т. 38 и цитираната съдебна практика, както и от 13 март 2015 г., *European Coalition to End Animal Experiments/ЕЧА*, T-673/13, EU:T:2015:167, т. 63).
- 40 В настоящия случай, от една страна, достатъчно е да се констатира, че обжалваният акт не засяга правото на PAN Europe и Bee Life да водят кампании в подкрепа на която и да е избрана от тях екологична цел, но за сметка на това в правния ред на Съюза организациите за защита на околната среда нямат никакво право да изискват актовете на Съюза да не се отразяват на целите на техните кампании. Следователно, доколкото обжалваният акт би имал отражение върху целта на водената от PAN Europe и Bee Life кампания, това при всички случаи би било фактическа, а не правна последица.
- 41 От друга страна, както бе посочено по-горе, действителната употреба на съдържащи сулфоксафлор продукти за растителна защита зависи от несигурното условие дали държавите членки ще издадат разрешения за такива продукти и затова евентуалното отражение на обжалвания акт върху целите на кампанията на PAN Europe и Bee Life би могло да е само непряко.
- 42 Следователно PAN Europe и Bee Life нямат основание да поддържат, че са пряко засегнати от обжалвания акт поради твърдяното му отражение върху водената от тях кампания.

По доводите за участието в процеса на вземане на решение

- 43 Жалбоподателите поддържат, че Vee Life има процесуална легитимация поради участието си в процеса на вземане на решение. Всъщност на основание член 12 от Регламент № 1107/2009 Vee Life представя писмено становище по проекта за доклад за оценка на сулфоксафлор.
- 44 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че наистина в някои случаи участието на съответния жалбоподател в административното производство по приемането на обжалвания акт позволява, наред с други обстоятелства, да се приеме, че този акт засяга лично жалбоподателя по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС (вж. в този смисъл решения от 19 май 1994 г., Air France/Комисия, T-2/93, EU:T:1994:55, т. 44 и 47, както и от 6 юли 1995 г., АПЕС и др./Комисия, T-447/93—T-449/93, EU:T:1995:130, т. 36). За сметка на това подобно участие не е основание да се приеме, че съответният акт засяга пряко жалбоподателя.
- 45 Следователно Vee Life няма основание да поддържа, че е пряко засегнато от обжалвания акт поради факта, че е представило писмено становище по проекта за доклад за оценка на сулфоксафлор.

По доводите относно Хартата на основните права на Европейския съюз

- 46 Жалбоподателите поддържат, че при тълкуването на условието относно прякото засягане следва да се вземат предвид правото им на опазване на околната среда и правото им на ефективна правна защита, закрепени съответно в член 37 и в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, която съгласно член 6, параграф 1 ДЕС има същата юридическа сила като Договорите на Съюза, което предполагало член 263, четвърта алинея ДФЕС да се тълкува така, че да им осигури възможност да подават жалби за отмяна пред съдилищата на Съюза в областта на околната среда. От практиката на Общия съд следвало, че прилагането на възприетите в правото на Съюза общи принципи от по-висш ранг може в някои случаи да наложи по-широко тълкуване на критериите за допустимост.
- 47 В това отношение, доколкото жалбоподателите се позовават на член 37 от Хартата на основните права, достатъчно е да се отбележи, че този член закрепва просто принцип, установяващ общо задължение на Съюза във връзка с целите, които трябва да следват неговите политики, а не закрепва право на обжалване пред съдилищата на Съюза в областта на околната среда.
- 48 Всъщност Хартата на основните права провежда разграничение между принципи и права, както следва например от член 51, параграф 1, второ изречение и член 52, параграфи 2 и 5. Впрочем в разясненията относно Хартата на основните права (ОВ С 303, 2007 г., стр. 17), които съгласно член 52, параграф 7 от Хартата „се вземат надлежно под внимание от юрисдикциите на Съюза“, по отношение на член 52, параграф 5 от Хартата се уточнява, че принципите могат да бъдат приложени чрез законодателни или изпълнителни актове, приети от Съюза в рамките на неговите области на компетентност и от държавите членки единствено при прилагане на правото на Съюза, поради което те придобиват особена важност за съдилищата единствено когато тези актове се тълкуват или проверяват, но не пораждаат непосредствени права за позитивно действие от страна на институциите на Съюза или на органите на държавите членки, което съответства както на практиката на Съда, така и на подхода, следван от конституционните системи на държавите членки спрямо „принципите“. В това отношение в разясненията за илюстрация е посочен и член 37 от Хартата на основните права.
- 49 Що се отнася по-нататък до член 47 от Хартата на основните права, съгласно постоянната съдебна практика тази разпоредба няма за цел да променя предвидената в Договорите система за съдебен контрол, и по-специално правилата, свързани с допустимостта на исковете или жалбите, подавани пряко пред юрисдикцията на Съюза, както е видно и от разясненията

относно този член, които съгласно член 6, параграф 1, трета алинея ДЕС и член 52, параграф 7 от Хартата на основните права трябва да се вземат предвид при нейното тълкуване (вж. в този смисъл решения от 22 януари 2013 г., *Sky Österreich*, C-283/11, EU:C:2013:28, т. 42, от 18 юли 2013 г., *Alemo-Herron и др.*, C-426/11, EU:C:2013:521, т. 32 и от 3 октомври 2013 г., *Inuit Tapiriit Kanatami и др./Парламент и Съвет*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, т. 97).

- 50 Така условията за допустимост, предвидени в член 263, четвърта алинея ДФЕС, трябва да бъдат тълкувани с оглед на основното право на ефективна съдебна защита, без обаче да се стига до неприлагане на тези условия, които са изрично предвидени в Договора за функционирането на ЕС (вж. в този смисъл решение от 3 октомври 2013 г., *Inuit Tapiriit Kanatami и др./Парламент и Съвет*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, т. 98 и цитираната съдебна практика).
- 51 Както поддържат жалбоподателите, несъмнено тяхната теза не е, че член 47 от Хартата на основните права трябва да се приложи вместо член 263, четвърта алинея ДФЕС, а че втората разпоредба, и по-конкретно критерият относно прякото засягане, трябва да се тълкува не толкова стриктно, в съответствие с първата разпоредба. Не личи обаче гаранцията по член 47 от Хартата на основните права да има по-широк обхват от вече предвидените в правото на Съюза гаранции като посочените в частност в съдебната практика, цитирана в точка 18 по-горе. Впрочем самите жалбоподатели не твърдят, че е така.
- 52 Оттук следва, че жалбоподателите нямат основание да се позовават на членове 37 и 47 от Хартата на основните права, за да оспорват възприетото в постоянната практика на съдилищата на Съюза тълкуване на член 263, четвърта алинея ДФЕС, и в частност на критерия относно прякото засягане.

По доводите относно Орхуската конвенция

- 53 Жалбоподателите твърдят, че Общият съд би трябвало да тълкува член 263, четвърта алинея ДФЕС в светлината на Конвенцията на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации (ИКЕ-ООН) за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, подписана в Орхус (Дания) на 25 юни 1998 г. и одобрена от името на Европейската общност с Решение 2005/370/ЕО на Съвета от 17 февруари 2005 г. (ОВ L 124, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 201, наричана по-нататък „Орхуската конвенция“).
- 54 По-конкретно, жалбоподателите се позовават на член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция, който предвижда, че „всяка страна осигурява на представителите на обществеността, които отговарят на критериите, ако има такива, посочени в националното право, достъп до административни или съдебни процедури за оспорване на действия или пропуски на частни лица и държавни органи, които нарушават разпоредбите на националното законодателство, касаещо околната среда“. От тази разпоредба те заключават, че условието относно прякото засягане по член 263, четвърта алинея ДФЕС би трябвало да се тълкува така, че да се осигури ефективна правна защита и достъп до правосъдие в областта на околната среда в полза на обществеността и организациите за защита на околната среда.
- 55 Първо, в това отношение следва да се припомни, че съгласно член 216, параграф 2 ДФЕС сключените от Съюза международни споразумения обвързват неговите институции и следователно се ползват с предимство пред актовете на вторичното право на Съюза (решения от 3 юни 2008 г., *Intertanko и др.*, C-308/06, EU:C:2008:312, т. 42, от 13 януари 2015 г., Съвет и др./*Vereniging Milieudefensie и Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht*, C-401/12 P—C-403/12 P, EU:C:2015:4, т. 52 и от 13 януари 2015 г., Съвет и Комисия/*Stichting Natuur en Milieu и Pesticide Action Network Europe*, C-404/12 P и C-405/12 P, EU:C:2015:5, т. 44).

- 56 Оттук следва, че сключените от Съюза международни споразумения, в това число Орхуската конвенция, нямат предимство пред първичното право на Съюза, поради което не може въз основа на тази конвенция да се допусне отклонение от разпоредбата на член 263, четвърта алинея ДФЕС.
- 57 Второ, от постоянната практика на Съда следва, че правните субекти могат да се позовават на разпоредбите на международно споразумение, по което Съюзът е страна, само ако естеството и разумът на въпросното споразумение допускат това, от една страна, и от друга, ако предвид съдържанието им тези разпоредби са безусловни и достатъчно точни (вж. решения от 14 декември 2000 г., Dior и др., C-300/98 и C-392/98, EU:C:2000:688, т. 42 и от 13 януари 2015 г., Съвет и др./Vereniging Milieudefensie и Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P—C-403/12 P, EU:C:2015:4, т. 54 и цитираната съдебна практика).
- 58 Съдът обаче вече е постановил, че член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция не съдържа никакво безусловно и достатъчно точно задължение, което да е годно да уреди непосредствено правното положение на частноправните субекти, и поради това не отговаря на посочените условия. Всъщност, след като само „представителите на обществеността, които отговарят на критериите, ако има такива, посочени в националното право“, са титуляри на правата, предвидени в посочения член 9, параграф 3, изпълнението и действието на тази разпоредба зависят от издаването на последващ акт (решения от 8 март 2011 г., Lesoochranárske zoskupenie, C-240/09, EU:C:2011:125, т. 45 и от 13 януари 2015 г., Съвет и др./Vereniging Milieudefensie и Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P—C-403/12 P, EU:C:2015:4, т. 55).
- 59 Следователно правните субекти не могат да се позовават пряко на член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция пред съдилищата на Съюза.
- 60 Трето, при всички положения следва да се отбележи, че жалбоподателите не доказват, че член 263, четвърта алинея ДФЕС съгласно тълкуването му от съдилищата на Съюза е несъвместим с член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция. Всъщност с израза „представителите на обществеността, които отговарят на критериите, ако има такива, посочени в националното право“, самата Орхуска конвенция предвижда, че правата, които член 9, параграф 3 би следвало да предоставя на представителите на обществеността, са обусловени от изпълнението на критериите за допустимост по член 263, четвърта алинея ДФЕС.
- 61 Оттук следва, че доводите на жалбоподателите относно Орхуската конвенция трябва да бъдат отхвърлени.

Извод по въпроса за процесуалната легитимация на жалбоподателите

- 62 От изложеното по-горе следва, че нито една разпоредба на обжалвания акт не е пряко приложима спрямо жалбоподателите, в смисъл да им предоставя права или да им налага задължения. Следователно обжалваният акт няма отражение върху правното им положение, поради което не е изпълнено условието относно прякото засягане по второ и трето предложение от член 263, четвърта алинея ДФЕС.
- 63 Тъй като жалбоподателите не са адресати на обжалвания акт (вж. т. 17 по-горе), разглежданата тук жалба следва да бъде отхвърлена като недопустима, без да е необходимо да се обсъждат останалите условия за допустимост.

По молбите за встъпване

- 64 Съгласно член 142, параграф 2 от Процедурния правилник встъпването е акцесорно по отношение на главния спор и предметът на встъпването отпада в частност когато жалбата е обявена за недопустима.
- 65 Следователно няма основание за произнасяне по молбите за встъпване на ЕСРА, Dow AgroSciences и Dow AgroSciences Iberica.

По съдебните разноски

- 66 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 67 След като са загубили делото, жалбоподателите трябва да бъдат осъдени да понесат направените от тях съдебни разноски, както и тези на Комисията, в съответствие с искането на последната.
- 68 Съгласно член 144, параграф 10 от Процедурния правилник, ако производството по делото между главните страни бъде прекратено преди произнасянето по молба за встъпване, молителят и главните страни понесат направените от всеки от тях разноски във връзка с молбата за встъпване.
- 69 Следователно в настоящия случай жалбоподателите, Комисията, ЕСРА, Dow AgroSciences и Dow AgroSciences Iberica следва да понесат направените от всеки от тях разноски във връзка с молбите за встъпване на ЕСРА, Dow AgroSciences и Dow AgroSciences Iberica.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав)

определи:

- 1) **Отхвърля жалбата като недопустима.**
- 2) **Няма основание за произнасяне по молбите за встъпване на European Crop Protection Association (ЕСРА), Dow AgroSciences Ltd и Dow AgroSciences Iberica SA.**
- 3) **Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) и Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) понесат направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.**
- 4) **PAN Europe, Bee Life, Unaapi, Комисията, ЕСРА, Dow AgroSciences и Dow AgroSciences Iberica понесат направените от всеки от тях разноски във връзка с молбите за встъпване.**

Съставено в Люксембург на 28 септември 2016 година.

Секретар
E. Coulon

Председател
H. Kanninen